

lade mig videre paa Discussion om, hvorvidt man bør stemme for eller mod § 3 af det foreliggende Lovudkast, det er blot en enkelt Bemærkning, jeg vil tillade mig at henstille til Overveielse af det ærede Udvalg eller især Udvalgets Minoritet med Hensyn til denne Paragraph. Jeg troer, at det er Hensigten med § 3 at tillade ikke blot Bryggerier paa Landet, men alle Landboere, forsaavidt de ikke maatte have denne Tilladelse, at indføre og affætte Øl i Kjøbstæderne. Men det forekommer mig, at det ikke staaer i § 3, som siger, at det skal være tilladt fra Bryggerierne paa Landet at indføre o. s. v. Jeg vil derfor henstille til Udvalgets Overveielse, idet jeg ganske skal overlade til det, hvorvidt det vil tage Notits af denne min Bemærkning eller ikke, om det ikke maatte være passende, at de Ord „Bryggerierne paa“ gik ud, saa der blot kom til at staae: „Det skal være tilladt fra Landet at indføre o. s. v.“, saa at det altsaa udtaltes, at det skal være alle Landboere tilladt at indføre og affætte Øl saavel til Kjøbenhavn som til Kjøbstæderne. Det forekommer mig, at jeg under den foregaaende Discussion har hørt udtale nogle Ord, som synes at tyde paa, at alle Landboere, uden Hensyn til enten de ere Bryggere eller ikke, allerede have denne Tilladelse; hvis dette skulde være Tilfældet, forekommer § 3 mig imidlertid at være aldeles overflødig; thi jeg veed virkelig ikke, hvad man skal kalde et Bryggeri paa Landet; enhver Landbo, der brygger Øl og indfører til Kjøbstaden, kan jo sige, at han har Bryggeri. Det var blot denne Bemærkning, som jeg vilde tillade mig at henstille til nærmere Overveielse.

S. P. Hansen: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning i Anledning af hvad der er anført af den ærede Ordfører om den Betænkning, som Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter have afgivet i denne Sag, at det dog nok ikke er saa ganske rigtigt, naar den ærede Ordfører har meent, at Borgerrepræsentanterne dengang — det var nemlig i 1844 — have gjort gjældende de høiere Afgiftsforhold; der fandt Sted for Brænderierne i Kjøbenhavn i Sammenligning med Brænderierne i Kjøbstæderne og paa Landet. Jeg troer, at Borger-

repræsentanternes Erklæring indfrænkede sig til at fremhæve, at der var en Afgiftsforffjel med Hensyn til Consumtionen, alene med Hensyn til Consumtionen, og navnlig har Minoriteten, hvad ogsaa fremgaaer af Motiverne til Lovforslaget, i sin Betænkning erklæret sig for, at der skulde gives Tilladelse til, at Bryggerier kunde anlægges paa Kjøbstadsjord, eller indenfor de 2 Mill i Kjøbenhavns Omkreds, hvor det hidtil har været forbudt, naar der kunde træffes saadanne Foranstaltninger, at der kunde gives Kjøbenhavns Bryggere ved Forsendelsen af deres Varer paa Landet en Godtgjørelse for hvad den Bryggerierne gennem Consumtionsafgiften paalagte Afgift androg. Derimod troer jeg ikke, at Betænkningen iøvrigt strakte sig til at fremhæve de ulige Bestatningsforhold, som fandt Sted, ligesom jeg ogsaa skal tillade mig at bemærke, at den samme Minoritet, som jeg allerede har hentydet til, netop fandt, at de Bestemmelser, som findes i Rescriptet af 8de Juli 1796 ikke fortjente nogen Misbilligelse. Jeg troer saaledes ikke, at det kan paaberaabes som nogen Grund for, at der nu skulde vedligeholdes Indfrænkninger i denne Sag, hvad Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter dengang have yttret. Jeg skal iøvrigt ikke komme videre ind paa Sagen idag, da den er bleven saa vidtløftigt debatteret, men jeg maa forbeholde mig ved anden Behandling at fremsætte de Grunde, der for en Deel tale mod det, som den ærede Ordfører bemærkede. Det forekommer idetmindste mig, at det ikke kan staae sin Prøve, naar han vil søge et Middel til at fremskaffe Næring og Virksomhed for Borgerne i en Kjøbstad eller Commune dert, at al Concurrence udelukkes, men jeg skal som sagt, idag ikke komme videre ind paa at gjendrive disse Bemærkninger. Jeg er vistnok enig med den ærede Ordfører i, at man skal, tage ethvert billigt Hensyn til Kjøbstædernes Tarv; det maa jeg særligt føle mig opfordret til; men jeg kan ikke gjøre det paa den Maade eller ad den Vet, ad hvilken han er kommen dertil. Jeg troer, at der hersker megen Misforstaaelse i mange Retninger og mange Henseender om, hvad der er Kjøbstædernes og Communernes sande Interesse, naar man saaledes vil søge den indenfor Indfrænkninger og Begrænds-